

177-о. Тойзи видъ има общи Главы осмь. Сирѣчь предлежаще то добро доказва ся какъ е 1) Возможно. 2) Лесно. 3) Нужно. 4) Праведно. 5) Законно. 6) Полезно. 7) Приятно. 8) Добро, или Славно, кои то ги правятъ и на тры, на Возможно, Полезно, и Почтенно. И ако предмета приемя и осемтѣхъ, доказва ги, или ако не, повече то доказва. Защо е мжно едно дѣло да има сички тѣ тыя добродѣтели. А на противно то зло употребяватъ противны Главы.

178-о. Израженіе (Phrase) иска тойзи видъ, ясно, быстро, и нито много украсенно, нито много презрѣнно, и дължинѣ среднѣ, и по добръ е да мыслимъ кои гребѣ да изоставимъ, нежели, кои треба да кажемъ. Слогъ употребяватъ за тойзи видъ споредъ обстоятелства та, и Карактеръ Слова много пжти пустаѣ.

179-о. Друго достопримѣчательно и въ слова та и въ писма та, и дължность на учители тѣ за да поправяватъ въ упражненія та имъ е, да не ся чюватъ совсѣмъ тыя речи — Совѣтувамъ тя, Поучявамъ тя; и — Праведно е да сторишь — Законно е Полезно е, и проч. Млади тѣ много пжти, зашто то не сж богаты отъ мысли и слова, прибѣгватъ на тія, за да имъ ся попродължи писмо то.

180-о. Тойзи видъ има сугубо дѣло, да подканя на добро то, и да възбранява отъ зло то. А негови Карактери сж особенно Подканителенъ, (Увѣщавателенъ), Забранителенъ, (Отвращателенъ), Молителенъ, Просителенъ, Препоручителенъ, Утѣшителенъ, Поучителенъ и други.

А. ПОДКАНИТЕЛНЫЙ.

181-о. Подканяѣ то има разность отъ совѣтованіе то; зашто кой то совѣтува, той поучява общи тѣ ползы,